

**Lag
om ändring i valutalagen (1939: 350);**

utfärdad den 15 maj 1975.

SFS 1975: 204

Utkom från trycket
den 3 juni 1975

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrives i fråga om valutalagen (1939: 350)²

dels att i 4, 5, 6 a och 8 §§ ordet "Konungen" skall bytas ut mot "regeringen",

dels att 1, 2 och 9 §§ skall ha nedan angivna lydelse,

dels att i lagen skall införas fem nya paragrafer, 10—14 §§, av nedan angivna lydelse.

1 §³ Kommer riket i krig, skola bestämmelserna i 2 § första stycket och 5 § träda i tillämpning. Då kriget upphört, förordnar regeringen senast före avslutandet av det riksmöte, som börjar näst efter krigets slut, att bestämmelserna icke vidare skola tillämpas; dock att vad nu sagts ej skall gälla, i den mån bestämmelserna alltjämt skola äga tillämpning på grund av förordnande enligt andra eller tredje stycket.

Vid krigsfara, vari riket befinner sig, äger regeringen, efter hörande av fullmäktige i riksbanken, förordna, att nämnda bestämmelser skola tillämpas. Sådant förordnande skall, vid äventyr att det eljest förfaller, inom en månad underställas riksdagen för dess prövning av frågan, huruvida förordnandet skall bestå. Blir förordnandet icke inom två månader från det underställningen skett av riksdagen godkänt, är det samma förfallet. Upphör krigsfaran, skall senast före närmast följande riksmötes avslutande meddelat förordnande av regeringen upphävas, i den mån bestämmelserna icke på grund av förordnande jämlikt tredje stycket alltjämt skola gälla.

Då i andra fall än som avses i första och andra styckena så provas nödvändigt för att nå de centrala mål som fastställts för den ekonomiska politiken skola fullmäktige i riksbanken göra framställning om att regeringen föreslår riksdagen att, för en tid av högst ett år, antaga lag om tillämpning helt eller delvis av 2 § första stycket samt 5 § 1) och 3). Kan riksdagens beslut ej utan synnerlig olägenhet avvaktas, får regeringen förordna om tillämpning av dessa bestämmelser utom 2 § första stycket 3) och 8). Sådant förordnande skall inom en månad eller, om riksmöte ej pågår, inom en månad från början av närmast följande riksmöte underställas riksdagen. Vad i andra stycket sägs om påföljden, därest underställning ej sker eller riksdagen ej inom två månader godkänner förordnandet, skall äga motsvarande tillämpning i fall som nu avses.

Under tid, då bestämmelse i 2 § första stycket eller 5 § äger tillämpning, skola jämväl övriga däremot svarande stadganden i lagen tillämpas.

¹ Prop. 1975: 82, FiU 20, rskr 132.

² Senaste lydelse av

5 § 1959: 262

6 a § 1974: 458

lagens rubrik 1959: 262.

³ Senaste lydelse 1974: 458.



Då underställning av förordnande sker eller förslag till lag framläggas, skola även de föreskrifter, som regeringen i förordnandet med stöd av 2 § första stycket och 5 § utfärdat eller avser att utfärda, föreläggas riksdagen.

2 §⁴ Regeringen får i förordnande, som den meddelar, föreskriva:

1) att allenast riksbanken samt efter dess bemyndigande, annan bank och postverket (valutabank), må driva handel med utländska sedlar och skiljemynt, med växlar, checkar, andra penninganvisningar och fordringar, som innefatta rätt till betalning i utländskt mynt (utländska betalningsmedel och utländska fordringar), ävensom med aktier, obligationer och likartade värdepapper, vilka äro utfärdade av någon, som är bosatt i utlandet (utländska värdepapper);

2) att utländska betalningsmedel, utländska fordringar och utländska värdepapper må, mot vederlag som bestämmes i svenskt mynt, förvärfvas och föryttras allenast i den omfattning och på de villkor regeringen eller, efter regeringens bemyndigande, riksbanken bestämmer;

3) att dylika tillgångar skola erbjudas riksbanken eller valutabank till inlösen mot kontant ersättning i svenskt mynt;

4) att svenska och utländska betalningsmedel, fordringar och värdepapper icke utan särskilt tillstånd må utföras ur riket eller på annat sätt överföras till utlandet eller överlätas å den, som är bosatt i utlandet;

5) att dylika tillgångar icke utan tillstånd av riksbanken må införas till riket;

6) att över värdepapper, som införes till riket eller som här förvaras för den, som är bosatt i utlandet, så ock över köpeskilling, som influtit vid försäljning av sådana värdepapper, ej må förfogas i vidare mån än regeringen eller, efter regeringens bemyndigande, riksbanken bestämmer;

7) att i annat hänseende än under 2)—6) sägs ej må över utländska betalningsmedel, utländska fordringar och utländska värdepapper utan tillstånd av riksbanken förfogas annorledes än genom föryttring till riksbanken eller till valutabank;

8) att med stöd av meddelat förordnande får bestämmas att avgift skall utgå och tillfalla riksbanken; och

9) att annan än riksbanken eller Internationella regleringsbanken i Basel (Banque des Règlements Internationaux) icke får utan tillstånd av riksbanken ur riket utföra eller till riket införa guldmynt, obearbetat guld eller med obearbetat guld jämförligt halvfabrikat av guld.

Genom förordnande, som här avses, må ej inskränkning ske i riksbanken tillkommande befogenheter.

9 §⁵ Till böter eller fängelse i högst ett år dömes den som uppsåtligt

1) bryter mot förbud eller villkor som meddelas med stöd av 2 § första stycket 1)—7),

2) använder sig av eller medverkar som bulvan för att kringgå förbud som avses i 1),

⁴ Senaste lydelse 1974: 458.

⁵ Senaste lydelse 1964: 195.



3) genom oriktig uppgift förskaffar sig sådan rätt att förvärva eller avyttra utländska betalningsmedel eller utländska fordringar, som behövs enligt förordnande som meddelas med stöd av 2 § första stycket 2), eller riksbankens tillstånd, i den mån det behövs enligt förordnande som meddelas med stöd av samma stycke, eller

4) underlåter att fullgöra uppgiftsskyldighet som föreskrives med stöd av denna lag eller vid fullgörande av sådan skyldighet lämnar oriktig uppgift.

Är brott som avses i första stycket grovt, dömes till fängelse i högst två år.

Har gärning som avses i första stycket begåtts av grov oaktsamhet, dömes till böter.

Om ansvar för överträdelse av utförsel- eller införselförbud som meddelas med stöd av 2 § första stycket 9) finnas bestämmelser i lagen (1960: 418) om straff för varusmuggling.

10 § För försök till överträdelse av utförsel- eller införselförbud som meddelas med stöd av 2 § första stycket 4) eller 5) och försök till brott som avses i 9 § första stycket 3) dömes till ansvar enligt 23 kap. brottsbalken.

Ha flera medverkat till brott som avses i första stycket eller i 9 § första stycket äga 23 kap. 4 och 5 §§ brottsbalken motsvarande tillämpning.

11 § Betalningsmedel, fordran eller värdepapper, som varit föremål för brott som avses i 9 § första stycket 1)—3) eller 10 § första stycket, eller vederlag därför får förklaras förverkat. I stället för sådan egendom kan dess värde helt eller delvis förklaras förverkat.

12 § Den som ej har efterkommit vitesföreläggande som har meddelats med stöd av förordnande enligt denna lag får icke dömas till ansvar för gärning som omfattas av föreläggandet.

Allmänt åtal för brott mot denna lag får väckas endast efter anmälan av riksbanken.

13 § Utan hinder av 35 kap. 1 § brottsbalken får påföljd för brott som avses i 9 § första—tredje styckena samt 10 § ådömas, om den misstänkte har häktats eller erhållit del av åtal för brottet inom fem år eller, om brottet är grovt, inom tio år från brottet.

14 § I fråga om utförsel- och införselförbud, som meddelas med stöd av 2 § första stycket 4) eller 5) äga bestämmelserna i lagen (1960: 418) om straff för varusmuggling angående förundersökning m. m., beslag, husrannsakan och kroppsvisitation motsvarande tillämpning.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1975.

På regeringens vägnar

G. E. STRÄNG

Edmund Gabrielsson
(Finansdepartementet)

